

неговъ подписъ стой непосредственно послѣ подписи на Восточныѣ четьри Патріарси, именно послѣ Антиохійскаго Патріарха, сирѣчь на това исто мѣсто, което Юстиніанъ указалъ е Охридскому Архіепископу и което явно указува на негова самостоятелность.

Съ тѣя исты права на независимостъта и самостоятелностьта, каквыто имали досегашныѣ Охридскіи Архіепископы, видиме Охридскаго Архіепископа и въ по-късно време. Нектарій, жившій въ седманадесето столѣтіе (1613—1630 година), въ борбата своя и на предшественицыѣ си съсъ демонското славолѣбіе и любоначаліе и корыстолюбіе на интригантното Цариградско патріаршество, ако и ся ползовалъ съ титло на всичкыѣ области, усвоены отъ Юстиніана на Охридска Архіепископія, ако и ся подписувалъ: „Нектарій Архіепископъ Първыя Юстиніаны Охридскія и всея Българіи, Сербіи, Албаніи, и прочихъ мѣстъ,“ но за обща българска жалость останалъ е самовластный управитель само надъ шесть ближайши митрополіи и десеть Епископіи 94). Въ послѣдующее време Архіепископы Охридскіи и всея Българіи ся са силили да упазягъ и надъ той послѣдній округъ свой Патріаршеското си титло, което са носили они по-преди каквото независимы и самостоятельны Архіепископы 95), но Восточныѣ Патріарси ся са противили на това и не щели веке да имъ припознаватъ това титло, каквото ни предава Графъ Марсель, жившій въ Цариградъ въ 1691 година и узнавшій явно самъ лично, що освѣтъ четьрѣхъ Восточны Патріаршества, ся находило въ негово време още едно православно Охридско Патріаршество 96).

---

94) Christ. Oriens. T. II, pag. 300 (citat). Miraci lib. I. Notitia Episcopat. cap. 9.

95) Les Allati de consens. lib. I, pag. 421 (citat).

96) Описаніе военнаго состоянія Оттоман. Имперіи въ Русскомъ переводѣ, часть I, стр. 6.